

Mødereferat

19. november 2014

Forum Aftagerpanelet

INSTITUT FOR ENGELSK, GERMANSK
OG ROMANSK

Møde afholdt: 19.11.2014

Sted: 24.2.62

Referent: Anna Vestergård Jacobsen

annavj@hum.ku.dk
www.engerom.ku.dk

Til stede:

Nanna Rosenfeldt, Karen Hoby Skanning, Betina Merete Larsen, Ivar Lykke Ørnby, Elsebeth Austin, Lars Stenius Stæhr, Mette Ringsted, Michael Metz Mørch, Jørgen Staun, Kirsten Kragh & Jørn Boisen

Dagsorden:

- 1) Dimensionering af studiepladser og skærpede adgangskrav
- 2) Interkulturelle Markedsstudier – kandidatuddannelse i samarbejde med CBS
- 3) Revision af Europaprofilen
- 4) Genoprettelse af praktikforberedende kursus
- 5) Vægtningen mellem de tre søjler (sprog, litteratur og kultur)

Ad 1) Jørn Boisen præsenterer dimensioneringen for panelet. Dimensioneringsplanens første udspil handlede om en tilsyneladende overskuelig dimensionering på kandidatoptaget, men på grund af retskravet ville modellen medføre markante konsekvenser for bacheloroptaget. I det oprindelige udspil skulle instituttet nedjustere til ca. en tredjedel af det nuværende BA-optag og på fag som Italiensk og Portugisisk ville optaget blive så lavt at det ikke ville være levedygtigt. Modellen blev fremstillet i pressen som baseret på fag med strukturel overarbejdsløshed. Fra universitetets synspunkt var modellen problematisk både pga. måden studierne er grupperet og pga. af de reelle arbejdsløshedstal.

Efter pres på ministeriet er dimensioneringsplanerne faldet til ro på et tåleligt niveau. Engeroms fag er endt med en dimensionering af BA-optaget på mellem 20 og 30 %. BA-optag i 2018 bliver derfor ca. 330 i stedet for det nuværende optag på 450. Nedgangen bliver gradvis. BA-optaget for 2018 svarer ca. til det optag vi ville få, hvis der blev sat et karakterkrav på 6. Man kan derfor håbe, at dimensioneringen vil have den positive virkning, at indgangsniveauet hos vore nye BA-studerende bliver forbedret, hvilket vil have gavnlig effekt på både resultater og gennemførelse.

Dimensioneringen og hele processen har givet anledning til overvejelser på instituttet om vores eksistensberettigelse. Aftagerpanelets medlemmer har en vigtig rolle som repræsentanter for et arbejdsmarked, som har glæde af de kandidater som vi uddanner. Aftagerpanelet har derfor to vigtige funktioner: At give en nødvendig legitimitet til uddannelserne på instituttet og at levere indirekte input til måden vi skal indrette vores uddannelser.

Aftagerpanelet blev bedt om at diskutere oplevelsen af dimensioneringsdebatten og forslag til hvad instituttet kan gøre for at styrke sit image.

Et enigt aftagerpanel udtrykker ærgrelse over at velargumenterede indlæg i pressen imod dimensioneringen næsten kun har været bragt i Humanist og andre interne medier. I de landdækkende medier har visse repræsentanter fra Humaniora fremstillet argumenter, der snarere be- end afkræftede forestillingerne om humanioras ubrugelighed. Flere stemmer i dimensioneringsdebatten har endda direkte afvist koblingen mellem universiteterne og arbejdsmarkedet. Det styrker et vrangbillede af universitetet som verdensfjernt

og isoleret fra samfundet. Det er dog vigtigt at tage højde for arbejdsløshed i uddannelsesdebatten.

Lars Stenius Stæhr spørger hvad instituttet tager med fra processen, om det har nogen indflydelse for hvordan man indretter uddannelserne og hvad kan man gøre for at brande humaniora bedre?

Kirsten Kragh svarer at instituttet ikke har været imod dimensionering, da det kan være med til at kvalificere studentersammensætningen. Samtidig er hun enig i, at uddannelserne skal tage højde for hvad der sker på arbejdsmarkedet. Derfor er der også god grund til at se på, hvor mange vi uddanner og i hvilke fag.

Jørn Boisen siger at debatten har givet anledning til nogle strategiske overvejelser: For det første skal Engerom i højere grad have interessenter i fagene i tale. For det andet skal instituttet erhvervsrette uddannelserne mere.

Aftagerpanelet opfordrer til at gøre mere ud af image og faglig stolthed ved at hente inspiration fra andre universiteter i både ind- og udland – eksempelvis ved at ansætte en kommunikationsansvarlig medarbejder.

Nanna Rosenfeldt understreger at de gode historier skal frem, og at de skal afspejle hvad der gør humanisters opgaveløsning særlig.

Michael Metz Mørch påpeger at det ikke nødvendigvis er værdiskabende kun at lægge økonomiske mål ned over uddannelserne. Man bør på også indgå i en debat om, hvordan uddannelserne er værdiskabende på en anderledes måde end ud fra økonomiske rationaler.

Mette Ringsted kommenterer at det handler om mere end blot at *brande sig selv*. For eksempel oplever hun fra gymnasieskolen at en stor gruppe elever er ahistoriske. Dannelsesstabet skal formuleres så det understreger, at uddannelserne har til formål at åbne de studerendes verden.

Lars Stenius Stæhr supplerer med at man ikke bør erhvervsrette uddannelserne så meget at det ikke udvander kernefagligheden.

Karen Hoby Skanning fremhæver en vigtig pointe i at inddrage de erhvervsorienterede elementer i selve fagligheden, så de ikke blot bliver et tillæg til kernefagligheden.

Aftagerpanelet er enig om at uddannelserne ikke skal indrettes som professionsuddannelser. Hvis ikke kravene til den faglige dybde fastholdes er det en glidebane i mod udvidede professionsuddannelser.

Jørn Boisen bemærker at diskussionen om uddannelsernes image også berører frafaldsproblematikken. Frafald skyldes både lave adgangskrav og at sprogfag bruges ofte som et springbræt til andre kandidatuddannelser.

Ad 2) Jørn Boisen gennemgik den nye kandidatuddannelse i Interkulturelle Markedsstudier. Uddannelsen er blevet til pga. en efterspørgsel fra studerende om at kunne tage en uddannelse, der fører dem mere imod erhvervslivet. Forventning om at der vil være ca. to tredjedele fra CBS og en tredjedel fra KU.

Den oprindelige uddannelse, som ikke blev akkrediteret, var mere forretningsorienteret end denne uddannelse, som i stedet er mere markedsorienteret og fokuserer på markedsforståelse.

Akkrediteringsrapportens dom over den oprindelige uddannelse var, at der ikke havde været tilstrækkelig dialog med aftagerne. Jørn Boisen understregede at aftagerpanelet derfor inddrages i diskussionen om uddannelsen, fordi medlemmernes synspunkter er et værdsat og nyttigt input, som bliver anvendt i planlægningsarbejdet på lige fod med faglige overvejelser.

Aftagerpanelet er generelt positivt indstillet for uddannelsen men problematiserer følgende:

- a) Flere medlemmer finder det uklart, hvilken type jobs uddannelsen skal pege imod. Aftagerpanelet anbefaler en klarere definition af, hvilken type funktioner og opgavetyper de færdige kandidater forventes at kunne løse på arbejdsmarkedet.
- b) Aftagerpanelet er overrasket over at den afsluttende opgave ikke skal skrives på målsproget og finder at det strider imod ideen om at uddanne sprogligt kompetente kandidater.

ter der kan formulere sig professionelt og korrekt på målsproget. Panelet fremhæver at en kandidat der har en sprogfærdighed, der er stor nok til at arbejde fagligt i dybden har stor værdi fordi kandidaten dels vil have en kulturforståelse, dels en markedsforståelse og dels en sprogforståelse. Der var almindelig enighed om, sproget er en kernekompetence, som det er vigtigt at vedligeholde. Et enigt aftagerpanel anbefaler derfor at sikre at der er en faglig progression i det sproglige, som gerne skal kulmineres i specialet.

- c) Muligheden for at tage på udlandsophold blev drøftet og tillægges stor betydning. Kirsten Kragh benyttede lejligheden til at informere om at alle studier har fået et mobilitetsvindue, der skal synliggøre muligheden for at komme til udlandet. Det er i overensstemmelse med en tidligere anbefaling fra panelet. På den nye uddannelse ligger mobilitetsvinduet på valgfagene, hvor man kan tage kurser uden for uddannelsens fagområde, tage til udlandet eller i praktik.
- d) Michael Metz Mørch problematiserer rækkefølgen på modulerne fra CBS idet Marketing bør være en overbygning til de øvrige fag.
- e) Lars Stenius Stæhr fremhæver at det er vigtigt, at man ikke blot tager allerede eksisterende kurser og placerer dem på en ny uddannelse. Han anbefaler derimod at man først definerer de kandidater og jobmuligheder man ønsker at uddanne til, og først herefter indretter uddannelsens indhold i forhold til disse mål.

Ad 3) Engeroms kandidatprofil i Europastudier er blevet revideret. Der er blevet lavet om på eksamensforme og censur.

Aftagerpanelet siger god for ændringerne.

Michael Metz Mørch foreslår at instituttet finder inspiration til den faglige profil hos The New School i New York som tværfagligt med Europastudier. Der er bl.a. nogle resurseplatforme der er meget relevante for fagområdet.

Ad 4)

Engerom er i gang med at genoprette et praktikforberedende kursus og ønsker aftagerpanelets input. Formålet med kurset er at klæde studerende på til at arbejde akademisk med organisationsteori og virksomhedsforståelse, så de får det et teoretisk apparat til at analysere problemstillinger på arbejdspladsen.

SIDE 6 AF 8

Betina Merete Larsen er overrasket over at et praktikforberedende kursus overhovedet er nødvendigt. De studerende tager ofte i praktik sidst på uddannelsen hvorfor man må forvente at de er nogenlunde klædt på til at gennemføre praktikken og lave de akademiske refleksioner der kræves.

Der er dog generel enighed i panelet om at et forberedende kursus er et godt tiltag.

Lars Stenius Stæhr mener, at det er vigtigt at have de studerende i tale inden de starter i praktik. Det er fint at de har et generisk kursus om virksomhedsteori, men det kan evt. være bedre at klæde dem på til at lave en klar forventningsafstemning med virksomheden om hvilken teori man vil bruge, hvad læringsmålene er i praktikken og lignende. Det kan få den studerende til at spore sig mere ind på selve virksomheden og reflektere over de forudsatte mål.

Michael Metz Mørch nævner, at når de rekrutterer praktikanter, så foregår det i stor konkurrence. Her vægtes de studerendes stærke faglighed og deres evne til at forstå det faglige og sociale rum som en virksomhed er. Derfor er der en god hensigt i at forberede dem på virksomhedskultur.

Mette Ringsted spørger ind til praktik i gymnasierne. Hun ønsker at bringe fokus på, hvordan praktikanter bedre forbereder sig på de didaktiske dimensioner af undervisningen.

Elsebeth Austin nævner Ålborg som et godt eksempel. De har praktik som en obligatorisk del af 9. semester på de gymnasierrettede uddannelser. Der er et indledende møde med praktikanterne, hvor de studerende selv skal stå for kontakten, hvorefter rektor sætter dem sammen med en lærer.

Instituttet beder også aftagerpanelet om at forholde sig til et nyt tiltag på fakultetsniveau, som skal muliggøre en praktik med fokus på innovation.

Michael Metz Mørch mener at det innovative tiltag risikerer at blive flyvsk og vanskeligt at implementere.

Ivar Ørnby understreger dog at innovation og iværksætteri er en stor del af handelsskolernes arbejdsområde. Uddannelses-systemet har en opgave på alle niveauer om at styrke denne kompetence. Han argumenterer for at instituttet skal kaste sig ind i samarbejdet med åbne øjne, da innovation og iværksætteri kan levere nogle værktøjer der giver studiekompetence. Innovation er i den gymnasiale verden en didaktisk indstilling til at man har en ekstern part, som man kan løse en opgave for. Det er dermed en anden måde at skabe virksomhedskontakt.

Karen Hoby Skanning foreslår at instituttet faciliterer mere samarbejde med mindre virksomheder fx via "Lederne".

Ad 5) Vægtningen mellem de tre søjler (sprog, litteratur og kultur) er på Engerom et emne der ofte diskuteres, når kursusudbuddet skal tilrettelægges. Diskussionen findes særligt på Engelsk hvor der ikke er bundne elementer. Der er en tendens til stigende specialisering på nogle områder og gruppering på andre. Dertil er der en tendens til at de mindre studier udvikler sig til at blive til kulturstudier frem for sprogstudier. Instituttet ønsker aftagerpanelets holdning til balancen imellem søjlerne, da balancen er vigtig i forhold til kursusudbuddet.

Mette Ringsted mener at det er en fundamental diskussion om, hvad uddannelsen skal uddanne de studerende til. Hun understreger at der skal være en faglig balance og brede.

Elsebeth Austin sammenligner med tilrettelæggelsen af lærerplanerne i gymnasierne, som ligeledes handler om, hvordan sprogfagernes identitet defineres.

Ivar Ørnby nævner, at det er vigtigt at have fokus på, hvad der er vigtigt for en kandidat at kunne efter endt uddannelse, når man vægter uddannelserne. Karriereperspektivet skal derfor inddrages i diskussionen, så man ikke bare udbyder hvad man har på hylden i forvejen, men tilrettelægger det efter relevans for de studerende og for arbejdsmarkedet.

Lars Stenius Stæhr mener i forlængelse heraf at det er vigtigt at holde fast i kernefagligheden, så sproget ikke reduceret til et middel men også bevares som et studieobjekt. Det er ikke tilstrækkeligt at dække den sproglige del ved at undervise på fremmedsproget.

Elsebeth Austin påpeger at jo mere vi på universiteterne holder fast i kernefagligheden, jo nemmere bliver det for gymnasierne at fastholde kernefagligheden.

Lars Stenius Stæhr mener det er vigtigt at kunne bygge bro mellem kernefagligheden og det at kunne anvende sin viden i praksis. Det er det der gør kandidatuddannelsen stærk.

Et enigt aftagerpanel bakker op om bredden i vores fag. Dels fordi det afspejler sig i vurderingen af potentielle ansættelser og dels fordi det bidrager til at holde kernefagligheden højt.

Eventuelt) Ivar Ørnby udtrykker ønske om at instituttet samarbejder med alumneforeninger i højere grad og støtter op om dem så de bliver synlige overfor de studerende.